

tiden er 2 eller flere Gange 5 Dage, gives der 2 Dages Mellemfrist efter den femte og den tiende, 3 Dages Mellemfrist efter den femtende og den tyvende og 4 Dages Mellemfrist efter den femogtyvende Dag. Er Straffetiden 6 Dage, bør Straffen efter de 3 Dages Forløb afbrydes 1 Dag, men hvor den er 7, 8 eller 12 Dage, faaer den Skylbige, efter i 4 Dage at have udstaaet samme, den femte Dag fri. Disse Mellemfrister kunne dog efter den Domsældtes Ønske, og naar Lægen finder, at hans Sundhed ikke derved udsættes for Fare, forkortes, eller, hvor Straffetiden ei er over 8 Dage, aldeles bortfalde.

I de Dage, hvori Straffen afbrydes, holdes den Paagjældende i Varetægtsfængsel, medmindre der findes Sikkerhed for hans Tilsielbelse, da han i saa Fald sættes paa fri Fod.

§ 23.

Personer, der paa den Tid, Straffens Fulbyrdelse begynder, ere over 60 Aar, skulle istedetfor i Fængsel paa Vand og Brød, hensesættes i Fængsel paa sædvanlig Fangekost i firdobbelt saa lang Tid som den, hvori de skulde have udstaaet hiin Straf. Dog hvis de selv foretrække at underkaste sig den dem idømte Straf af Fængsel paa Vand og Brød, skal dette være dem tilladt, naar Lægen finder, at deres Sundhed ikke derved udsættes for Fare.

Ogsaa i andre Tilfælde, hvor Nogen efter sin særegne Legemsbeskaffenhed enten aldeles ikke kan udholde Straf af Fængsel paa Vand og Brød eller dog ikke i den hele Tid, bliver Straffen at forvandle til Fængsel paa sædvanlig Fangekost i firdobbelt saa lang Tid, hvilket ligeledes finder Anvendelse paa Fruentimmer, der ere frugtsommelige eller give Die, dog at disse i Tillæg til den sædvanlige Forpleining erholde det Halve af samme saavel i Brød som i Penge.

§ 24.

Skal Nogen paa samme Tid formeddelt flere ham overgaaede Domme udstaae Fængsel paa Vand og Brød i længere Tid end 30 Dage, hensesættes han for den øvrige Tid i Fængsel paa sædvanlig Fangekost efter det i § 25 bestemte Forhold.

Naar Nogen, der har hensesiddet i Fængsel

paa Vand og Brød, kort efter ifølge en ny Dom skal hensesættes i lige Fængsel, bør Lægens Erklæring indhentes, om Straffen strax eller først efter et vist Mellemrum kan bringes til Anvendelse paa ham. Erklærer Lægen, at den Paagjældende først efter længere Tids Forløb kan udstaae ny Straf af Fængsel paa Vand og Brød, bliver Straffen at forandre til Fængsel paa sædvanlig Fangekost.

§ 25.

Naar der i denne Lov forekommer Straf af Fængsel uden nærmere Betegnelse, have Domstolene Valget imellem de i §§ 18–24 omhandlede Arter af denne Straf. Er en Bestemmelse tilføjet om den laveste Grad, hvori Straf af simpelt Fængsel kan anvendes, gjælder en tilsvarende Begrænsning med Hensyn til de andre Arter af Fængelsstraf.

Til 1 Dags Fængsel paa Vand og Brød svarer 4 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost og 6 Dages simpelt Fængsel.

§ 26.

Ved Anvendelsen af Fængelsstraf forstaaes ved en Dag et Døgn eller 24 Timer og ved en Maaned en Kalendermaaned. Det bliver derhos at iagttage, at Udsættelsen af Fængslet stæer til en til Udsættelsen svarende Tid.

§ 27.

Statsfængsel er enten paa en vis Tid, ikke under 6 Maaneder og ikke over 10 Aar, eller for Livstid. Denne Straf udstaaes i særligt dertil indrettede Fængsler.

§ 28.

Statsfængsel og simpelt Fængsel i lige Tid ansees som svarende til hinanden. En Maanedes Strafarbejde regnes lige med 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød.

§ 29.

Regelmige Straffe ere to Slags: Rottingstraf og Riis.

Rottingstraf, som bestaaer i Slag af et Spanstrør, $1\frac{1}{2}$ Tomme i Omkreds og ikke længere end $1\frac{1}{2}$ Alen, anvendes paa Mandspersoner mellem 15 og 18 Aar, forsaavidt de efter indhentet Lægeerklæring maae antages at kunne taale saadan Straf. Slagenes Antal, der ikke maa være under 10 og ikke over 25, bestemmes i Dommen.